

بررسی تأثیر شدت نور بر رشد و تولید مثل روتیفر *Brachionus rotundiformis*

مهران جواهری بابلی^{*}، سید جواد حسینی^۱

۱- گروه شیلات، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران، صندوق پستی: ۱۹۱۵

تاریخ پذیرش: ۲۸ بهمن ۱۳۹۳

تاریخ دریافت: ۱۰ آبان ۱۳۹۳

چکیده

در این پژوهش تأثیر شدت نورهای مختلف بر رشد و تولید مثل روتیفر *Brachionus rotundiformis* مورد بررسی قرار گرفت. به این منظور ویالهای ۱۰ میلی لیتر را که هر یک حاوی ۳ میلی لیتر ریز جلبک دریابی *Nonnochloropsis oculata* با غلظت 12×10^{-6} میلول در میلی لیتر بود، به وسیله روتویفر با تراکم ۱۰ عدد در میلی لیتر (30° عدد در هر ویال) تلقیح شدند و تحت تابش شدت نورهای مختلف میلی لیتر با غلظت 12×10^{-6} میلول در میلی لیتر (۳۰۰۰-۲۰۰۰-۱۰۰۰-۴۰۰۰-۵۰۰۰ و ۷۰۰۰ لوکس)، شرایط یکسان (دما بین 28° - 32° ، شوری 25° ppt، pH بین $7/9$ تا $8/1$)، تراکم غذایی با غلظت 12×10^{-6} میلول در میلی لیتر و هوادهی به وسیله تکان دادن دستی (ویالها) کشت شد. نتایج آزمایش نشان داد میان تراکم‌های روتویفر در تیمارهای رشد یافته با شدت نورهای مختلف در زمان ۱۲ ساعت پس از کشت، اختلاف معنی‌داری وجود نداشت ($P > 0.05$). پس از ۲۴ ساعت بیشترین تراکم روتویفر در تیمار رشد یافته در شدت نور 3000 لوکس ($34 \pm 8/71$ عدد در میلی لیتر) مشاهده شد، که به جز تیمار 4000 لوکس با سایر تیمارها اختلاف معنی‌دار بود ($P < 0.05$). نتایج نشان داد بیشترین تراکم روتویفر در زمان‌های $48, 36, 60$ و 72 ساعت در شدت نور 3000 لوکس بود ($P < 0.05$). به طوری که پس از گذشت 72 ساعت میزان آن به 19 ± 255 عدد در میلی لیتر رسید. همچنین محاسبات آماری حاصل از شمارش تخم روتویفر نشان داد، طی زمان‌های 12 تا 72 ساعت میان تیمارها، اختلاف معنی‌دار بود ($P < 0.05$). بیشترین تعداد تخم تولید شده در واحد حجم در تیمار 3000 لوکس ($122 \pm 41/5$ عدد در میلی لیتر) و کمترین آن مربوط به تیمار 7000 لوکس (4 ± 1 عدد در میلی لیتر) به دست آمد. در پایان آزمایش نتایج بیان داشت، شاخص‌های طول لوریکا و قطر تخم، میان تیمارهای مختلف آزمایش اختلاف معنی‌داری نشان نداد ($P > 0.05$). پس از گذشت 72 ساعت، کمترین تراکم روتویفر در شدت نور 7000 لوکس ($57/6 \pm 20/5$ عدد در میلی لیتر) و بیشترین تراکم روتویفر در شدت نور 3000 لوکس (255 ± 19 عدد در میلی لیتر) محاسبه گردید. در نتیجه با افزایش میزان شدت نور (تا 3000 لوکس) تراکم روتویفر افزایش و در شدت نورهای بالاتر، این تراکم کاهش یافت.

کلمات کلیدی: روتویفر، *Brachionus rotundiformis*، نور، لوریکا، تخم

مقدمه

چند در زمینه‌ی تأثیر عامل نور تحقیقات اندکی در دست است لیکن کارهای انجام شده حائز اهمیت‌اند. مطالعه مکانیسم اثر تابش نور با انرژی بالا که موجب تولید اکسیژن فعال درون آب می‌شود (Mopper and Zhou, 1990) (که احتمالاً می‌تواند در فرآیند تفريخ تخم‌ها دخیل باشد)، همچنین بررسی نقش ترکیبات پروستاگلاندین حاصل از اکسیداسیون اسیدهای چرب Hagiwara غیر اشباع درون تخم‌های نهفته در اثر نور (et al., 1995) و نیز تأثیر تابش نور بر فعالیت متابولیسمی روتیفر که منجر به پویایی ویتامین A می‌شود (به واسطه باند شدن مشتقات ویتامین A به RBP (Retinol Binding Protein) وایجاد کمپلکس RBP-ROH (Raga et al., 2006)) بسیاری مطالعات دیگر، در زمینه‌ی تأثیر عامل نور در رشد و تولید مثل روتیفر می‌باشد. از آنجاکه نور از عوامل مهم در رشد روتیفر است بنابراین به منظور بررسی تأثیر آن و نیز تعیین میزان نور بهینه جهت افزایش راندمان تولید روتیفر، این پژوهش با عنوان بررسی تأثیر شدت نور بر رشد و تولید مثل روتیفر *Brachionus rotundiformis* صورت گرفت.

مواد و روش

در این پژوهش تأثیر شدت نورهای مختلف بر رشد و تولید مثل روتیفر *Brachionus rotundiformis* مورد بررسی قرار گرفت. به این منظور ویال‌های ۱۰ میلی‌لیتری که هر یک حاوی ۳ میلی‌لیتر ریزجلبک دریایی *Nannochloropsis oculata* با غلظت 12×10^9 سلول در میلی‌لیتر بود، به وسیله‌ی روتیفر با تراکم ۱۰ عدد در میلی‌لیتر (30 عدد در هر ویال) تلقیح شد، و تحت تابش شدت نورهای مختلف (۲۰۰-۱۰۰۰-

بسیاری از گونه‌های مهم ماهیان دریایی در مراحل اولیه‌ی لاروی دارای اندازه دهان کوچک‌تری نسبت به گونه‌های دیگر بوده بنابراین تولید انبوه زئوپلاتکتون مناسب جهت تغذیه‌ی آن‌ها از لحاظ اندازه و نیز کیفیت و کمیت حائز اهمیت است. نقش روتیفر در آبزی پروری به خاطر اندازه‌ی کوچک آن برای تغذیه و انتقال اسیدهای چرب غیر اشباع با زنجیره‌ی بلند (HUFA) در مراحل لاروی ماهیان دریایی و میگو روشن شده است (Shei et al., 2012). ویژگی‌هایی همچون اندازه‌ی مناسب (۱۰۰ الی ۳۴۰ میکرون)، سرعت تولید مثل بالا، طبیعت زی‌شناوری، دامنه‌ی تحمل وسیع در برابر تغییرات محیطی مثل شوری و دما، شنای آرام (که حس شکارگری را تحریک می‌کند) و نیز امکان تراکم پذیری بالا، این زئوپلاتکتون را به عنوان غذای زندگی ایده‌آل جهت تغذیه‌ی بیش از ۶۰ گونه ماهی و ۱۸ گونه سخت پوست مطرح می‌نماید (Dhert et al., 1995). به دلایل فوق روتیفر *Brachionus* که در آب‌های لب شور ساحلی و آب‌های شور داخلی زیست می‌کند، در صنعت آبزی پروری از اهمیتی خاص برخوردار می‌باشد. بررسی‌های گوناگونی در زمینه‌ی تأثیر عوامل محیطی (نور، دما، شوری ...) بر روی رشد و تولید مثل روتیفر انجام شده که در جهت تهیه‌ی سویه‌های کوچک اندام روتیفر پیرامون چرخه‌ی تولید مثل غیر جنسی و نیز تولید تخم‌های نهفته در شرایط محیطی مختلف از قبیل تغییرات شور (Ricci, 2001)، تأثیر دما بر رشد و تولید مثل روتیفر (Dhert et al., 1995)، بررسی اثر شدت نور و طول موج‌های مختلف بر روی تفريخ در روتیفر (Hagiwara and Akinori, 1989)، و کاوش‌های دیگر صورت گرفته است. هر

در ۵۰ عدد روتیفر از هر تیمار شدت نور (در ۳ تکرار) در پایان هر دوره کشته شد (برای ۷ تیمار در مجموع ۳۵۰ نمونه) محاسبه گردید (این کار با استفاده از عدسه ۱۰ میکروسکپ نوری و نیز به وسیله میکرومتر انجام شد). بررسی تراکم روتیفر نشان داد که داده‌ها به صورت نرمال توزیع شده و نتایج حاصل از آنالیز واریانس یک طرفه در قالب طرح کاملاً تصادفی مورد تجزیه و تحلیل و توسط آزمون دانکن در سطح اعتماد ۹۵٪ مورد مقایسه قرار گرفت.

نتایج

کشت روتویفر *Brachionus rotundiformis*

تحت تأثیر شدت نورهای مختلف

تراکم‌های حاصل از کشت روتویفر تحت تأثیر شدت نورهای مختلف در جدول ۱ نشان داده شده است. بررسی تراکم روتویفر پس از گذشت ۱۲ ساعت و تحت تأثیر شدت نورهای مختلف نشان داد که بین تیمارهای مختلف شدت نور اختلاف معنی‌داری وجود نداشت ($P > 0.05$). پس از گذشت ۲۴ ساعت از کشت روتویفر مشاهده شد که میان تراکم‌های روتویفر در تیمارهای مختلف شدت نور اختلاف معنی‌دار بود ($P < 0.05$). بدین ترتیب بیشترین میانگین تراکم روتویفر مربوط به شدت نور ۳۰۰۰ لوکس یعنی تیمار ۴ ($34 \pm 8/7$ عدد در میلی لیتر) و کمترین میانگین تعداد روتویفر ($12/66 \pm 2$ عدد در میلی لیتر) مربوط به شدت نور ۵۰۰۰ لوکس (تیمار ۶) بوده است. در دوره کشت ۳۶ ساعت، بررسی تراکم‌ها اختلاف معنی‌دار بین سه گروه از تیمارها را نشان داد ($P < 0.05$). بر این اساس بیشترین میانگین تعداد روتویفر مربوط به تیمار ۴ یا شدت

۴۰۰۰-۳۰۰۰-۲۰۰۰-۱۰۰۰ و ۷۰۰۰ لوکس) به مدت ۷۲ ساعت قرار گرفت. تیمارهای شدت نور به ترتیب با اعداد ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶ و ۷ شماره گذاری شد. استوک روتویفر مورد نیاز در آزمایشگاه تولید غذای زنده در ایستگاه تحقیقاتی ماهیان دریایی بندر امام خمینی تهیه و خالص‌سازی روتویفر به وسیله پیپ پاستور صورت گرفت. به جز عامل شدت نور، کلیه ای شرایط کشت (دما، شوری، pH و تراکم جلبکی) یکسان و از آنجا که کشت‌ها حجم کمی داشت (۳ میلی لیتر) لذا همراهی با تکان دادن دستی ویال‌ها صورت گرفت. آزمایش مربوط به هر تیمار شدت نور به طور جداگانه انجام شد. دوره زمانی هر آزمایش ۷۲ ساعت بود و از آن جا که پس از هر ۱۲ ساعت ۳ تکرار بررسی و از دوره‌ی آزمایش حذف گردید. لذا برای هر دوره‌ی آزمایش ۱۸ ویال (3×6 نمونه) تهیه شد و چون تعداد ۷ تیمار شدت نور بود، در مجموع ۱۲۶ نمونه مربوط مطالعه قرار گرفت که طی ۷ آزمایش جداگانه شدت نورهای مورد نیاز از لامپ‌های فلورسنت (کم مصرف) و نیز جهت محاسبه شدت نورها از دستگاه FX-101 DIGITAL INSTRUMENT استفاده و دمای محیط بین $28^{\circ}-32^{\circ}$ و شوری کشت‌ها حدود ۲۵ ppt و pH نیز بین $7/9$ تا $8/1$ اندازه گیری شد. بررسی نمونه‌ها با استفاده از میکروسکوپ نوری بود که شامل شمارش تعداد روتویفر، شمارش تعداد تخم، اندازه گیری طول لوریکا (به وسیله میکرومتر) و نیز اندازه گیری قطر تخم در هر یک از تیمارهای شدت نور شد. بدین ترتیب تراکم روتویفر و تخم در میلی لیتر در هر تکرار تعیین و همچنین طول لوریکا و قطر تخم

اختلاف معنی دار وجود داشت ($P < 0.05$) و نیز بیشترین میانگین در تیمار ۴ یا شدت نور $3000\text{ لوکس} \pm 19/5$ عدد در میلی لیتر) و کمترین آن در شدت نور $200\text{ لوکس} \pm 13/7$ یا تیمار ۱ ($36/66 \pm 13/7$ عدد در میلی لیتر) بود. پس از ۷۲ ساعت بررسی تراکم کشت های روتیفر یک توزیع نرمال را نشان داده و با آنالیز واریانس یک طرفه در سطح اطمینان ۹۵ درصد اختلاف معنی داری بین تیمارهای مختلف نمایان شد ($P < 0.05$) و بیشترین تراکم روتیفر مربوط به شدت نور $3000\text{ لوکس} \pm 19/5$ عدد در میلی لیتر) و کمترین آن در تیمار $7000\text{ لوکس} \pm 20/5$ (عدد در میلی لیتر $57/5$) بود.

نور ۳۰۰۰ لوکس (12 ± 8) عدد در میلی لیتر) و کمترین میانگین وابسته به تیمار ۱ یعنی شدت نور ۲۰۰ لوکس ($5 \pm 3 / 3 / 20$) عدد در میلی لیتر) بود. همچنین پس از ۴۸ ساعت نتیجه بررسی داده‌ها نشان داد که میان بعضی از تیمارها اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($P < 0.05$) و بدین ترتیب بیشترین میانگین مربوط به تیمار ۴ (51 ± 20) عدد در میلی لیتر) و کمترین آن مربوط به تیمار ۲ یا شدت نور ۱۰۰۰ لوکس ($5 / 8 / 33 / 26$) عدد در میلی لیتر) بود. مطالعه تراکم کشت‌های ۶۰ ساعت روتیفر در شدت نورهای مختلف نشان داد که از نظر آماری میان تیمارهای گوناگون

جدول ۱: نتایج حاصل از تراکم‌های کشت روتیر *Brachionus rotundiformis* تحت تأثیر شدت نورهای مختلف (عدد در میلی لیتر)

شدت نور (لوکس)	۲۰۰	۱۰۰	۱۰۰۰	۲۰۰۰	۳۰۰۰	۴۰۰۰	۵۰۰۰	۷۰۰۰
(تیمار ۱)	(تیمار ۲)	(تیمار ۳)	(تیمار ۴)	(تیمار ۵)	(تیمار ۶)	(تیمار ۷)	(تیمار ۸)	(تیمار ۹)
۱۱/۶۶±۲/۰ ^a	۱۰/۶۶±۱/۰ ^a	۱۲±۱/۷ ^a	۱۵/۶۶±۴/۰ ^a	۱۳/۳۳±۲/۵ ^a	۱۱/۳۳±۲/۵ ^a	۱۰/۶۶±۱/۰ ^a	۱۰/۶۶±۱/۰ ^a	۱۰/۶۶±۲/۰ ^a
۱۳±۲/۰ ^c	۱۲/۶۶±۲/۰ ^c	۲۹/۳۳±۷/۶ ^{ab}	۳۴±۸/۷ ^a	۲۰±۷/ ^{b,c}	۱۵/۳۳±۳/۵ ^c	۱۳±۳/ ^c	۲۴	۹/۰/۰ ^b
۲۴/۶۶±۸/۰ ^c	۲۳/۳۳±۸/۱ ^c	۵۶/۶۱±۱۲/۰ ^b	۸۳±۱۲/۰ ^a	۲۴/۶۶±۵/۶ ^c	۲۲±۲/۶ ^c	۲۰/۳۳±۳/۵ ^c	۳۶	۹/۰/۰ ^b
۳۴/۶۶±۸/۰ ^{cd}	۳۴/۶۱±۷/۰ ^{cd}	۸۳±۱۳/۵ ^b	۲۰/۳±۵/۱ ^a	۶۸±۱۵/۱ ^{b,c}	۲۶/۳۳±۸/۵ ^d	۳۲/۳۳±۳/۵ ^{cd}	۴۸	۹/۰/۰ ^b
۴۹/۳±۱۵/۰ ^d	۵۱±۹/۸ ^d	۱۴۱/۳۳±۲۳/۱ ^b	۲۴۰±۱۹/۰ ^a	۱۱۱/۶۱±۱۷/۱ ^c	۴۵/۶۶±۶/۰ ^d	۳۶/۶۱±۱۳/۷ ^d	۶۰	۹/۰/۰ ^b
۵۷/۶۱±۲/۰ ^c	۶۵/۳۳±۱۱/۰ ^c	۲۰/۸±۲۲/۰ ^b	۲۵۵±۱۹/۰ ^a	۱۹۸/۶۱±۲۰/۰ ^b	۸۸/۳۳±۴/۷ ^c	۵۸/۳۳±۱۳/۰ ^c	۷۲	

آن گروه ازداده ها که در سطح اعتماد ۹۵٪ با گروه دیگر از نظر آماری دارای اختلاف معنی داری نبود با حروف مشابه و داده های دارای اختلاف معنی دار با حروف نامشابه مشخص شد

نورهای مختلف نشان داد که بین کلیه تیمارهای شدت نسوز (۲۰۰-۱۰۰۰-۲۰۰۰-۳۰۰۰-۴۰۰۰-۵۰۰۰) اختلاف معنی داری وجود نداشت و لوكس) در ضمن ميانگين طول لوريكا در کلیه (P<0.05). در تیمارها ۱۶۱/۸±۳۴/۸ ميكرون بود و نيز اندازه گيري قطر تخم در ۵۰ عدد روتير از هر تیمار شدت نور نشان داد که تفاوت معنی داري در ميان تیمارهای مورد نظر وجود نداشت (P<0.05).

اندازه‌گیری طول Lorica و قطر تخم در
Brachionus rotundiformis کشت‌های روتیفر تحت تأثیر شدت نورهای مختلف

نتایج حاصل از اندازه‌گیری طول لوریکا و قطر تخم مربوط به تیمارهای شدت نور (۲۰۰-۱۰۰۰) در ۷۰۰۰-۳۰۰۰-۴۰۰۰ و ۵۰۰۰ لیوکس) در حدول ۲ نشان داده شده است.

بررسی طول لوریکا در ۵۰ نمونه روتیفر از هر تیمار شدت نور در کشت‌های روتیفر تحت تأثیر شدت

جدول ۲: نتایج حاصل از اندازه‌گیری طول لوریکا و قطر تخم در ۳۵۰ عدد رو تیفر *Brachionus rotundiformis*

تحت تأثیر شدت نورهای مختلف

تیمار	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
شدت نور(لوکس)	۲۰۰	۱۰۰۰	۲۰۰۰	۳۰۰۰	۴۰۰۰	۵۰۰۰	۷۰۰۰
میانگین طول Lorica در	۱۶۱ ± ۳۲^a	۱۶۳ ± ۳۱^a	۱۶۳ ± ۳۷^a	۱۶۵ ± ۳۴^a	۱۶۰ ± ۳۷^a	۱۶۳ ± ۳۵^a	۱۶۳ ± ۳۷^a
عدد رو تیفر(میکرون)۵۰	۸۶ ± ۱۱^a	۸۴ ± ۱۰^a	۸۴ ± ۱۱^a	۸۴ ± ۱۰^a	۸۴ ± ۱۱^a	۸۴ ± ۱۰^a	۸۵ ± ۱۱^a

* حروف مشابه نشان داد که در سطح اعتماد ۹۵٪ داده ها از نظر آماری دارای اختلاف معنی دار نبود.

در میلی لیتر) و کمترین آن در تیمار ۱ (۶۶ ± ۲) عدد در میلی لیتر (۷) مشاهده شد. شمارش تعداد تخم در کشت رو تیفر پس از گذشت ۳۶ ساعت، میان تیمار ۴ و همه تیمارها همچنین میان گروه تیمار (۵، ۳) و گروه (۶، ۵، ۲، ۱) و (۷) اختلاف معنی داری را نشان داد ($P<0.05$). بیشترین میانگین تعداد تخم مربوط به تیمار ۴ ($۱۲۲\pm۴۱/۵$) عدد در میلی لیتر) و کمترین آن در تیمار شماره ۲ ($۹/۶۶\pm۴$) عدد در میلی لیتر) مشاهده شد. شمارش تعداد تخم در کشت رو تیفر پس از گذشت ۴۸ ساعت روشن کرد میان گروه تیمار (۵، ۴، ۳) و گروه (۶، ۵، ۲، ۱) و (۷) اختلاف معنی داری وجود داشت ($P<0.05$). همچنین بیشترین میانگین تعداد تخم مربوط به تیمار ۵ ($۳۳\pm۷/۷$) عدد در میلی لیتر) و کمترین آن در تیمار ۲ ($۲۰۰/۶۶\pm۶/۱$) عدد در میلی لیتر) مشاهده شد. پس از گذشت ۶۰ ساعت نیز میان گروه تیمار (۴، ۲، ۴) و گروه (۶ و ۷) و گروه (۱، ۶) و (۷) و نیز تیمارهای (۵، ۳، ۵، ۲، ۳، ۵) و (۷) اختلاف معنی دار بود ($P<0.05$)، و بیشترین میانگین تعداد تخم مربوط به تیمار ۳ ($۳۳\pm۶/۳$) عدد در میلی لیتر) و کمترین آن در تیمار ۴ ($۵/۱/۳۳\pm۵/۹$) عدد در میلی لیتر)

شمارش تخم در رو تیفر *Brachionus rotundiformis* تحت تأثیر شدت نورهای مختلف

محاسبه تعداد تخم مربوط به کشت های رو تیفر تحت تأثیر شدت نورهای مختلف در جدول ۳ نشان داده شده است. شمارش تعداد تخم در کشت رو تیفر پس از گذشت ۱۲ ساعت و تحت تأثیر شدت نورهای مختلف نشان داد که بین تیمار ۴ و (۵ و ۳۰۰۰) و (۴۰۰۰) لوکس) و نیز تیمارهای (۶، ۳، ۲، ۱) و (۷) اختلاف معنی داری وجود نداشت ($P>0.05$ ، اما میان تیمار ۵ و همه تیمارها بجز تیمار ۴ اختلاف معنی دار بود و نیز بیشترین میانگین تعداد تخم رو تیفر مربوط به شدت نور ۴۰۰۰ لوکس (تیمار ۵) بوده ($۳۳\pm۴/۵$) عدد در میلی لیتر (۲۰) و کمترین آن در شدت نور ۷۰۰۰ لوکس (۱ ± ۱) عدد در میلی لیتر (۴) مشاهده شد. شمارش تعداد تخم در کشت رو تیفر پس از گذشت ۲۴ ساعت و تحت تأثیر شدت نورهای مختلف نشان داد که میان تیمار ۴ (۳۰۰۰ لوکس) و همه تیمارهای دیگر اختلاف معنی داری وجود داشت ($P<0.05$). همچنین بیشترین میانگین تخم مربوط به تیمار ۴ ($۵۰/۶۶\pm۶/۰$) عدد

اختلاف معنی داربود ($P < 0.05$) و بیشترین میانگین تعداد تخم مربوط به تیمار ۲ ($75 \pm 4/5$) عدد در میلی لیتر) و کمترین آن در تیمار ۷۰۰۰ لوکس ($15/33 \pm 2/5$) بود.

مشاهده شد. نتایج حاصل از شمارش تخم در کشت های رو تیفیر پس از گذشت ۷۲ ساعت و تحت تأثیر شدت نورهای مختلف نیز نشان داد میان گروه تیمار (۵و۳،۴) و گروه (۴،۶و۵) و گروه (۴،۶و۷) و تیمار ۱ و تیمار ۲

جدول ۳: نتایج حاصل از شمارش تخم روتویفر *Brachionus rotundiformis* تحت تأثیر شدت نورهای مختلف (عدد در میلی لیتر)

شدت نور (لوکس)	۲۰۰	۱۰۰	۲۰۰۰	۳۰۰۰	۴۰۰۰	۵۰۰۰	۷۰۰۰
(تیمار۱)	(تیمار۲)	(تیمار۳)	(تیمار۴)	(تیمار۵)	(تیمار۶)	(تیمار۷)	(تیمار۸)
۴±۱/۱ ^b	۴/۳±۱/۱ ^b	۲۰/۳±۴/۵ ^a	۱۹/۶±۴/۵ ^a	۸/۶±۳/۲ ^b	۵/۳±۲/۰ ^b	۴/۳±۱/۵ ^b	۱۲
۱۵/۳±۴/۰ ^{cd}	۲۲/۶±۵/۸ ^{bc}	۸/۲±۶/۲ ^b	۵۰/۶±۶/۰ ^a	۹±۳/ ^d	۸/۳±۰/۵ ^d	۷/۶±۲/ ^d	۲۴
۱۱/۶±۳/۷ ^c	۴/۶±۱/۵ ^c	۳۰/۶±۴/۵ ^{bc}	۱۲۲±۴۱/۵ ^a	۴۵±۱۰/۴ ^b	۹/۶±۴/ ^c	۱۲/۳±۱/۱ ^c	۳۶
۱۶/۶±۱۱/۲ ^b	۱۶/۶±۳/۵ ^b	۶۲/۳۳±۷/۷ ^a	۵۸±۲۲/۵ ^a	۴۶±۸/۱ ^a	۲۱/۳±۳/۲ ^b	۹/۶±۶/۱ ^b	۴۸
۹/۳±۵/۱ ^f	۱۵/۶±۶/۴ ^{ef}	۶۸±۱۰/۸ ^b	۳۳/۳±۵/۱ ^{cd}	۸/۳±۶/۰ ^a	۴۱/۳±۵/۱ ^c	۲۲/۶±۴/۹ ^{de}	۶۰
۱۵/۳±۲/۵ ^e	۱۹/۳±۵/۵ ^{ed}	۲۶/۶±۴/۹ ^{cd}	۲۱±۳/۵ ^{cde}	۲۹±۶/۵ ^c	۷۵/۶±۴/۵ ^a	۴۱±۳/۶ ^b	۷۲

آن گروه از داده ها که با گروه دیگر از نظر آماری دارای اختلاف معنی داری (در سطح اعتماد ۹۵٪) نباشد با حروف مشابه و داده های دارای اختلاف معنی دار با حروف نامشابه مشخص شد

بحث

با ادامه زمان تأثیر نور (پس از ۴۸، ۳۶ و ۶۰ دقیقه) اختلاف آماری میان تیمار ۳۰۰۰ لوکس با دیگر تیمارها آشکار می‌گردد. همچنین کمترین میزان تولید روتیفر در زمان ۷۲ ساعت $57/66 \pm 20/5$ عدد در میلی لیتر بود، که تحت تأثیر شدت نور ۷۰۰۰ لوکس به دست آمد. به نظر می‌رسد که گذشت زمان و طی دوره زمانی ۷۲ ساعت، موجب شده که شدت نور بیش از پیش بر روی رشد تأثیر گذاشته اما این بار منجر به کاهش جمعیت روتیفر در ۷۰۰۰ لوکس شده است. هر چند اطلاعات کمی راجع به تأثیر نور بر فعالیت فیزیولوژیکی روتیفر و نیز متابولیسم مواد مغذی درون آن موجود است اما می‌توان این موضوع را از Nakamoto و همکاران (۲۰۰۶) آزمایشات

پس از گذشت ۲۴ ساعت، مقایسه تراکم کشت‌های روتیفر نشان داد که بین میانگین‌های مربوط به نور ۳۰۰۰ لوکس به جز ۴۰۰۰ لوکس و بقیه‌ی تیمارها اختلاف معنی‌داری وجود نداشت ($P < 0.05$)، اما با گذشت زمان و پس از ۳۶، ۴۸، ۶۰ و ۷۲ ساعت تحت تأثیر شدت نورهای مختلف (۱۰۰۰-۲۰۰۰-۳۰۰۰-۴۰۰۰-۵۰۰۰ و ۷۰۰۰ لوکس) و افزایش تراکم کشت‌ها، مشخص شد که تیمار ۳۰۰۰ لوکس (تیمار ۴) با کلیه تیمارهای دیگر (۷، ۶، ۵، ۳، ۲) در سطح اطمینان ۹۵ درصد دارای اختلاف معنی‌داری بوده است ($P < 0.05$) در نتیجه شدت نور بهینه جهت پرورش روتیفر *B. rotundiformis* ۳۰۰۰ لوکس بوده که در زمان ۷۲ ساعت بیشترین میانگین

ناشی از افزایش جمعیت و یا عوامل نامعلوم) بوده است. در بررسی های محققین تابش نور به وسیله لامپ هالوژن با شدت ۴۴۰۰ لوکس و به مدت ۳۰ دقیقه موجب تغییر تخم های نهفته روتیفر (پس از سپری شدن یک دوره زمانی معین که در دمای ۲۵°C حدود ۷ روز و در دمای ۱۵°C این زمان حدود ۳۰۰ روز می باشد) می شود اما در غیاب نور، تغییر تخم نهفته صورت نمی گیرد (Hagiwara and Akinori, 1989) (در بررسی حاضر نیز تأثیر میزان شدت نور و دوره زمانی آن مورد توجه بوده است). علاوه بر شدت نور، طول موج های مختلف نیز بر روی تغییر در روتویفر موثر است (Hagiwara et al., 1995). تابش نور با انرژی بالا موجب تولید اکسیژن فعال درون آب شده (Mopper and Zhou, 1990) که احتمالاً می تواند در فرآیند تغییر تخم ها دخیل باشد. البته مکانیسم تأثیر نور بر تغییر تخم های نهفته از طریق اکسیداسیون اسید های چرب غیر اشباع و تولید ترکیبات پروستاگلاندین درون تخم ها صورت گرفته است (Hagiwara et al., 1995). تأثیر نور در انواع دیگر غذای زنده مثلاً آرتمیا (از سخت پستان) نیز مورد بررسی قرار گرفته است. عامل نور به خاطر تأثیر بر عملکرد فیزیولوژیکی و فرآیند تولید مثل موجب تمرکز مطالعات بر روی بازده و درصد تغییر سیست آرتمیا شده است (Sorgeloos, 1972). سیست آرتمیا در نور با طول موج های ۶۰۰-۴۰۰ نانومتر به خوبی تغییر می شود (Van der Linden et al., 1985) که احتمالاً همان نوری است که توسط رنگدانه موجود در جنین قابل جذب می باشد (مکانیسم تأثیر نور بر تغییر سیست آرتمیا از طریق جذب نور های ۶۰۰-۴۰۰ نانومتر توسط رنگدانه هی موجود در

(1991) استنباط نمود. بر اساس فرضیه Haga و همکاران (2006) تابش نور از طریق تغییر ماهیت مشتقات ویتامین A تأثیر بر فعالیت متابولیسمی روتویفر می تواند موجب افزایش رشد آن و در نتیجه بالا رفتن تراکم روتویفر گردد. همچنین در آزمایش Nakamoto (1991) بر روی ماهی فلاندر ژاپنی تغذیه شده با روتویفرهایی که تحت تابش طولانی مدت نور بوده اند، معلوم شد که طولانی شدن زمان تابش نور موجب کاهش میزان ذخیره ویتامین A در روتویفرها شده که با کاهش فعالیت متابولیسمی (درروتویفر) و به دنبال آن افزایش بروز علائم pseudoalbinism در ماهی فلاندر گردید (کم شدن ذخیره ویتامین A در روتویفر ممکن است با تأثیر بر فعالیت متابولیسمی، موجب کاهش رشد روتویفرها نیز بشود). البته این آزمایش تا حدی می تواند کاهش جمعیت روتویفر در شدت نور ۷۰۰۰ لوکس را پس از گذشت زمان ۷۲ ساعت توجیه کند. از طرفی بر اساس نتایج آزمایش، احتمالاً کاهش شدت نور نیز مانند افزایش شدت آن (خارج از دامنه بهینه) از طریق کاهش فعالیت متابولیسمی روتویفر منجر به کاهش پویایی ویتامین A (درروتویفر) و در نتیجه موجب اختلال در رشد و کاهش جمعیت روتویفر شده است. چنانکه در تیمارهای بالاتر از ۵۰۰۰ لوکس و یا کمتر از ۱۰۰۰ لوکس نتایج همخوان به دست آمد. بررسی تراکم تخم های تولید شده نیز نشان می دهد که بیشترین تولید تخم در شدت نور ۳۰۰۰ لوکس و پس از طی زمان ۳۶ ساعت ($41/5 \pm 41/5$ عدد در میلی لیتر ۱۲۲) بوده و کاهش آن پس از گذشت ۶۰ ساعت احتمالاً به علت عدم تناسب میزان غذا (تراکم ریز جلبک) با افزایش تراکم جمعیت روتویفر و نیز عوامل محیطی دیگر (استرس

لوریکا بیان داشت که میان همهٔ تیمارها هیچ‌گونه اختلاف معنی‌داری وجود نداشته ($P > 0.05$) همچنین اندازه‌گیری قطر تخم‌ها نیز در تیمارهای مختلف شدت نور هیچ‌گونه اختلاف معنی‌داری میان آن‌ها نشان نداده ($P > 0.05$) که دلالت بر عدم تأثیر نور بر ویژگی طول لوریکا و قطر تخم در روتیفر دارد. در ضمن مقایسه‌ی نتایج حاصل از اندازه‌گیری طول لوریکا در روتیفر مورد آزمایش (که میانگین طول لوریکا در آن $161/8$ میکرون بود)، با نتایج آزمایشات محققین دیگر (که اندازه میانگین طول لوریکارا 160 میکرون برآورد کرده‌اند) (Dhert et al., 1995) و نیز مقایسه‌ی اندازه‌ی قطر تخم روتیفر در این پژوهش ($84/29$ میکرون) با نتیجه‌ی حاصل از آزمایشات محققین خارجی که حدود 90 میکرون بوده است (Anitha and Goerg, 2006) نشان دهنده‌ی صحت نتایج بررسی حاضر می‌باشد.

در این پژوهش شدت نور 3000 لوکس بیشترین تراکم روتیفر و تولید تخم را حاصل نمود که این شدت نور برای تولید انبوه پیشنهاد می‌گردد. از طرف دیگر اندازه روتیفر که شاخص مهمی در تعذیه‌ی گونه‌های آبزیان دریایی با اندازه دهان زیر 100 میکرون می‌باشد، تحت تأثیر نور قرار نگرفت.

سپاسگزاری

در اینجا بر خود لازم می‌دانیم که از زحمات تمام کسانی که ما را در انجام این تحقیق یاری نمودند سپاسگزاری نماییم.

منابع

1. Anitha, P.S., George, R.M., 2006. The taxonomy of *Brachionus plicatilis* species

جنین)، (Van der Linden et al., 1986) که در مراحل بعد، فرآیند تفریخ را میسر می‌نماید. ویژگی‌های دیگر در دوره‌ی زندگی آرتمیا از قبیل تعداد نسل‌ها، درصد سیستهای تفریخ نشده، تعداد ناپلی در هر نسل، طول زمان تولید مثل و نیز طول زمان پس از تولید مثل همگی تحت تأثیر شدت‌های مختلف نور بوده است (Masoudi Asil et al., 2013). بررسی تأثیر شدت نور بر روی *Artemia urmiana* نشان می‌دهد که بیشترین تعداد ناپلی تولید شده در شدت نور 5000 لوکس ($739/31$ عدد به ازاء یک فرد ماده) و کمترین آن در شرایط تاریکی (در غیاب نور) و به میزان $83/6$ عدد به ازاء یک فرد ماده بوده (Masoudi Asil et al., 2013) که این موضوع اهمیت حضور نور و تأثیر شدت نور بهینه را به خوبی برای افزایش تولید ناپلی آرتمیا نمایان می‌سازد. به طور کلی تأثیر نور بر روی روش تولید مثل آرتمیا به خوبی روشن شده است (Noori, 2001). در کلادوسرا نیز جنین توسط طول موج‌های $350-670$ نانومتر القاء به تفریخ می‌گردد. همچنین تغییرات تابش نور در فعالیت‌اند و کرینی تأثیر کرده و بر روی جفت‌گیری، رسیدگی، تخم‌ریزی، تفریخ، پوست‌اندازی و مرگ سخت پوستان موثر می‌باشد (Omori and Ikeda, 1984). در سخت پوستانی مانند میگوی پنائیده، نوع رنگ و میزان شدت نور، موجب القاء رشد گنادها می‌شود (Hoa, 2009) مثلاً میگوی *Penaeus merguiensis* در نور 750 لوکس تحرک کمتری نسبت به نور 75 لوکس نشان می‌دهد که به معنای مصرف بیشتر انرژی جهت رشد و تولید مثل بوده و احتمالاً در بهبود رشد میگو موثر است (Hoang et al., 2003). البته نتایج حاصل از این آزمایش در رابطه با تأثیر شدت نور بر روی طول

- survival, reproductive and life span characteristics of *Artemia urmiana* (Günther 1890). Aquaculture Research, 44, 554–566.
9. Mopper, K., Zhou, X., 1990. Hydroxyl radical photoproduction in the sea and its potential impact on marine processes. Science, 250, 661-664.
 10. Nakamoto, K., 1991. Effect of day lightlength for spawning and anomalous coloration in hatchery-reared flounder, *Paralichthys olivaceus*. Aquaculture Science, 38, 387.
 11. Noori, F., 2001. Effects of photoperiod on cyst production by *Artemia urmiana*, In Abstract Book of International Workshop on Artemia (ed by G.Vanstappen, P. Sorgeloos & N.Agh), 25-27.
 12. Omori, M., Ikeda, T., 1984. Methods in Marine Zooplankton Ecology. John Wiley and Sons, Pergamon Press, New York, NY, USA, 332 p.
 13. Ricci, C., 2001. Dormancy patterns in rotifers. Hydrobiologia, 446/447, 1-11.
 14. Sorgeloos, P., 1972. The influence of light on the growth rate of larvae of the brine shrimp *Artemia salina*. Biology Jaarb Dodonaea, 40, 317–322.
 15. Shei, M.R.P., Rodrigues, R.V., Sampaio, L.A., 2012. Use of commercial live feeds enrichment during first feeding period of the barber goby *Elacatinus figaro*. Aquaculture, Aquarium, Conservation & Legislation, 5(1), 9-12.
 16. Van der Linden, A., Blust, R., Decleir, W., 1985. The influence of light on the hatching of Artemia cysts (*Anostraca: Branchiopoda: Crustacea*). Journal of Experimental Marine Biology and Ecology, 92, 207-214.
 17. Van der Linden, A., Vankerckhoven, I., Caubergs, R., Decleir, W., 1986. Action spectroscopy of light-induced hatching of Artemia cysts (*Branchiopoda: Crustacea*). Marine Biology, 91, 239-243.
 - complex (*Rotifera: Monogononta*) from the Southern Kerala (India) with a note on their reproductive preferences. Journal of the Marine Biological Association of India, 48(1), 6-13.
 2. Dhert, P., Schoeters, K., Vermeulen, P., Sun, J., Gao, S., Shang, Z. and Sorgeloos, P., 1995. Production and evaluation of resting eggs of *Brachionus plicatilis* originating from the P.R. of China. In: Lavens, P., Jasper, E. and Roelants, I. (Eds), Larvi, 95 Fish and Shellfish Larviculture Symposium European Aquaculture Society, Special Publication, Gent, Belgium, 24, 315-319.
 3. Haga, Y., Tarui, F., Ohta, K., Shima, Y., Takeuchi, T., 2006. Effect of light irradiation on dynamics of vitamin A compounds in rotifers and Artemia. Fisheries Science, 72, 1020–1026.
 4. Hagiwara, A., Akinori, H., 1989. Effect of incubation and preservation on resting egg hatching and mixis in the derived clones of the rotifer *Brachionus plicatilis*. Hydrobiologia, 52, 415-421.
 5. Hagiwara, A., Hoshi, N., Kawahara, F., Tominaga, K., Hirayama, K., 1995. Resting eggs of the marine rotifer *Brachionus plicatilis* Miller: development, and effect of irradiation on hatching. Hydrobiologia, 313/314, 223-229.
 6. Hoa, N.D., 2009. Domestication of black tiger shrimp (*Penaeus monodon*) in recirculation system in Vietnam. PhD thesis, Ghent University Belgium, 199 p.
 7. Hoang, T., Barchiesis, M., Lee, S.Y., Keenan, C.P., Marsden, G.E., 2003. Influences of light intensity and photoperiod on molting and growth of *Penaeus merguiensis* cultured under laboratory conditions. Aquaculture, 216, 343-354.
 8. Masoudi Asil, S., Esmaeili Fereidouni, A., Ouraji, H., Jani Khalili, Kh., 2013. Effects of different light intensities on growth,